



## GEDENK, O MENS, DAT GIJ STOF EN AS ZIJT

### Gezaaid in de voren van de tijd ...

worden wij toevertrouwd aan de aarde  
waaruit wij genomen zijn  
door onze Schepper  
die ons boetseerde  
en de Lévensadem inblies  
het lijkt dood  
maar het is Léven  
krachtig beloftevol

Het kan wat vreemd lijken dat het  
Christendom (en eigenlijk alle ernstige

spirituele tradities) uitdrukkelijk tijd en aandacht reserveren om stil te staan bij onze eindigheid en sterfelijkheid. We vinden dat natuurlijk geen prettig onderwerp, maar het loont de moeite! Want zelfs de volkswijsheid zegt: Wie bang is om te sterven, is bang om te leven!

In de Aswoensdagviering klinkt het: "Gedenk, o mens, dat gij stof en as zijt, en tot stof en as zult weerkeren." En daarbij wordt dan symbolisch wat as op ons voorhoofd getekend of op ons hoofd gestrooid. Ja, wij zijn 'stof' – **humus**, in het Latijn, en *humus* is, zoals we uit de natuur wel weten, heel vruchtbaar! Kunnen wij zo naar ons leven kijken? Ik doe even verder moeilijk: bij *humus* staat in het Latijn ook **humilitas**: nederigheid. Het stilstaan bij onze eindigheid maakt ons nederig. Opnieuw iets wat we wellicht niet zo graag doen en wat ook nogal haaks staat op de 'kijk-eens-naar-mij-cultuur' die vandaag alomtegenwoordig is. Toch is nederigheid zeer bevrijdend en levengevend. Wie durft zichzelf op zijn 'juiste' plaats te zien (dat is: niet te groot, maar ook niet te klein), ontdekt Léven waar hij of zij het anders nooit zou hebben gezien – én het biedt garantie op de toekomst. Kijk maar naar het zaad dat gezaaid wordt in de voren van de tijd ...

Bij *humus* en *humilitas* hoort nog een derde woord: **humor**! Uiteraard gaat het er niet om mezelf (en nog veel minder anderen) uit te lachen, maar misschien doet het wel goed eens meer te lachen met mezelf. Een beetje zelf-relativering kan zeker geen kwaad! Nog nooit ondervonden hoe bevrijdend het is als je om je eigen stommigheden gewoons eens kunt glimlachen? Als je dat nog niet zou weten, dan raad ik het je nu dringend aan dat eens te doen!

Je kunt ook een Aswoensdagviering bijwonen. (Wie weet wordt daar wel veel gelachen?) Het is een uitnodiging tot die zelf-relativering.



**Humor, humilitas, humus:** Nu hebben we ze in de juiste volgorde: zelf-relativering maakt mij nederig, nederigheid maakt mij vruchtbaar! Als het zaad niet in de aarde wil sterven, zal het geen vrucht voortbrengen! Het stilstaan bij onze eindigheid en sterfelijkheid, op Aswoensdag en ook de hele vastentijd lang, is dus allesbehalve somber en deprimerend. Integendeel! Het is een uitnodiging (ik geef toe: uitdaging) om juist de werkelijk diepte van het Léven te zoeken en de werkelijke vruchtbaarheid van het Léven te vinden.

Het is Góds uitnodiging: Mens, ik nam je uit het stof van de aarde en blies je de Lévensadem in. Het is je roeping terug te keren naar de aarde om die te 'be-zielen', en zo vruchtbaar te worden voor komende generaties. **Kom, laten we samen lachen en juichen om het Léven!**